

времѣна предадѣся конечно на високообхожденіе на хора и на комедіи; но ся навикна въ тѣя только скоро въ тѣя всички-те, до тояко щото нечувствоваше вече инакаво наслажденіе; вонстича начена да претерпѣва голема печаль. Знаеше че всички-те господарки на царскаго двора не я любяха, ако и да ѣ показвахъ високо и велико почитаніе. Разуждавайте, казувахъ, тая селачка, като да бы была благородна. Царь обезчести свое-то достоинство, взѣвъ за невѣста такова низкородна жена. Тѣя слова собудиха разны мысли въ ума онаго царя, и разумѣ своя-та погрѣшва, и понеже племени-те любовни бѣха уже угасѣли въ сердце-то му; найде наложници много. Като разумѣха че Царя не любяше вече Бѣла, вси наченаха да я презиратъ тако щото не ѣ остана да утѣши нейна-та жалость. Виждаше че бѣ обичай царскаго двора, пріятель да мысли зло пріятелю за сребролюбіе, да показувать радостно лице на свои-те неприятели, и да ся ложатъ всегда. Требаше да стои намусена, зацо ѣ казувахъ че една царица треба да е надута и честопристойна. Прія много чада, но имаше всегда до ребро-то Лѣваря, кой ис-